

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-10-34401 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ד"ר גיא שני

יוסף יחיד

התובע

נגד

לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

הנתבעת

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1. לפני תביעה שהוגשה לבית המשפט לתביעות קטנות. עניינה של התביעה – פרסומים ששיגרה הנתבעת לתובע באמצעות דואר אלקטרוני, זאת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת או החוק**).

2. הנתבעת, חברה המציעה שירותים בתחום התיירות, שיגרה לכתובת האלקטרונית של התובע דברי פרסומת – לכתב התביעה צורפו 19 הודעות. יובהר כבר עתה, כי הצדדים אינם חלוקים על כך שההודעות בהן מדובר הן בבחינת "דבר פרסומת" כמשמעותו בחוק, לאמור: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת" (סעיף 30א(א) לחוק התקשורת). המחלוקת המרכזית בין בעלי הדין נסבה על השאלה אם התובע הסכים לקבלת ההודעות אם לאו, ומה המשמעות של פעולות שביצע התובע בתגובה לקבלת הודעות הפרסום.

אפתח בסקירה תמציתית של המסגרת הנורמטיבית.

3. ההסדר המעוגן בהוראת סעיף 30א לחוק התקשורת בא להתמודד עם תופעת ה-SPAM ("דואר זבל"), כלומר הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי-רצויות באמצעות רשתות תקשורת. כפי שנפסק, תופעה זו טומנת בחובה שורה של בעיות ובהן פגיעה בפרטיותו של הנמען, אילוף הנמען לעסוק בעל כורחו במיין הודעות תוך בזבוז זמן, הפצת תכנים פוגעניים ועוד (ראו רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014)). החוק בא להתמודד עם התופעה באמצעות מודל של opt-in, אשר לפיו ברירת המחדל היא שהמפרסם אינו רשאי לשגר דברי פרסומת כהגדרתם בחוק, זאת אלא אם התקבלה מראש הסכמתו המפורשת של הנמען, או שנתקיימו החריגים הקבועים בחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-10-34401 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

4. ביתר פירוט, סעיף 30א(ב) לחוק אוסר על מפרסם לשגר דבר פרסומת באמצעות הודעה אלקטרונית בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב (לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת). סעיף-קטן (ג) מוסיף וקובע כי ניתן לשגר דבר פרסומת אף ללא קבלת הסכמה כאמור, ובלבד שמתקיימים כמה תנאים מצטברים: **ראשית**, הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת; **שנית**, המפרסם אפשר לנמען להודיע על סירובו לקבל דברי פרסומת, והנמען לא עשה כן; ו**שלישית**, דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות שלגביהם ניתנה הודעה כאמור.
5. עוד מוסיף החוק וקובע (בסעיף-קטן (ד)), כי אפילו אם ניתנה הסכמה מראש או מתקיימים תנאי הריג שבסעיף-קטן (ג), הנמען רשאי בכל עת להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה. הודעת הסירוב, כך מורה החוק, תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען. הוראה נוספת בחוק – סעיף-קטן (ה) – קובעת את הפרטים שיש לכלול בדבר פרסומת, ובכלל זה: **ראשית**, את היותו דבר פרסומת, כשלעניין זה, אם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – יש לכתוב את המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה; **שנית**, את שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו; ו**שלישית**, את זכותו של הנמען לשלוח הודעת סירוב, ודרך אפשרית לעשות זאת שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין. לעניין אחרון זה קובע החוק כי אם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – יש לציין כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב.
6. בענייננו, ניכר כי הנתבעת לא קיימה את הוראות החוק.
- בראש ובראשונה, יש לציין כי התובע טוען שמעולם לא מסר את כתובת המייל שלו לנתבעת, ומכל מקום לא התבקש להסכים ולא הסכים לכך שתשלחנה אליו פרסומות באמצעות הכתובת האמורה. הנתבעת מצדה לא הציגה כל מסמך בכתב המלמד כי עובר למשלוח דבר פרסומת לתובע היא קיבלה את הסכמתו המפורשת בכתב. אמנם, הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי התובע אישר קבלת הודעות כאשר נרשם למבצע "חופשת החלומות שלך"; אולם, כל שצירפה הנתבעת להוכחת עניין זה הוא טופס כללי של רישום לתכנית "תכנן את חופשת החלומות שלך וזכה!" – שאינו כולל כל פרט של התובע (נספח 1 לכתב ההגנה), וכן מסמך נוסף שנטען לגביו כי הוא "צילום מסך ממאגר הנתונים של הנתבעת בו ניתן לראות כי הלקוח נכנס למאגר עקב המבצע" (נספח 2 לכתב ההגנה), אך עיון בו אינו מלמד כלל ועיקר שהתובע הסכים לקבל דברי פרסומת מהנתבעת.
7. זאת וגם זאת: הנתבעת מפנה ל"תקנון ההגרלה" שבו נכתב כי כדי להירשם להגרלה באתר האינטרנט נדרש כל משתתף למלא טופס רישום הכולל פרטים אישיים לרבות כתובת דואר

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-10-34401 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

1 אלקטרוני. אולם, עיון בתנאי ההגרלה שצורפו לכתב ההגנה (נספח 3), וכן בטופס הרישום הכללי
2 (נספח 1), מלמד באופן ברור כי אין כל חובה על המשתתף להסכים לקבל הודעות על מבצעים
3 באמצעות דואר אלקטרוני, אלא המשתתף נשאל אם הוא חפץ בכך אם לאו. כך, סעיף 2.1.3 לנספח 3
4 קובע בזו הלשון:

5
6 על מנת להירשם כראוי להגרלה באתר האינטרנט, כל המשתתפים בהגרלה מחויבים
7 למלא את טופס הרישום באתר האינטרנט ולפרט את שם פרטי, שם משפחה, כתובת
8 דוא"ל תקפה, והאם ברצונם לקבל הצעות מקלאב מד ושותפיה באמצעות דוא"ל.
9 [ההדגשה שלי – ג' ש']

10
11 וכך גם בטופס הרישום – נספח 1 – מופיעה השאלה:

12
13 האם תרצה לקבל הודעות על מבצעים מקלאב מד?

14 כן O לא O

15
16 כיצד אפוא מסיקה הנתבעת וקובעת כי התובע – אפילו בהנחה שמילא את הטופס – השיב
17 דווקא בחיוב לעניין קבלת הצעות בדואר האלקטרוני? לשאלה זו לא מצאתי כל מענה, וכאמור, אין
18 כל אסמכתא המבססת את המסקנה האמורה של הנתבעת.

19
20 8. יתרה מכך, מדבריה של נציגת הנתבעת בדיון שהתקיים לפניי עלה כי למעשה, הטענה בדבר
21 רישום של התובע אצל הנתבעת מכוונת לשיחת טלפון מיום 17.9.2013, שבה "התובע התקשר כנראה
22 לברר על חופשות". אולם, מעבר לעובדה שאחד מדברי הפרסומת שצורפו לכתב התביעה הוא מיוחד
23 מאי 2013, קרי: לפני מועד השיחה הנטענת, הרי שאפילו אם אניח כי במהלך השיחה הנטענת התובע
24 אכן מסר פרטים לנתבעת, אין הדבר שקול למתן הסכמה במובן סעיף 30א(ב) לחוק או לקיום כל
25 הדרישות שבסעיף 30א(ג) לחוק (יובהר כי לא נטען שהנתבעת מחזיקה בשיחה מוקלטת להוכחת
26 קיומה של הסכמה – ראו סעיף 30א(ב) לחוק). למען הסר ספק, נשאלה נציגת הנתבעת לעניין זה
27 בדיון, והשיבה כי היא משערת שהתובע הסכים לקבל דברי פרסום, אך אין באפשרותה להוכיח זאת.

28
29 9. עוד עולה מן החומר שלפניי, כי התובע ניסה להודיע לנתבעת שאינו חפץ לקבל ממנה דברי
30 פרסומת. כאן המקום לחזור ולהדגיש, כי אחת המטרות המרכזיות של החוק היא להסיר מכתפיו
31 של הנמען את הנטל הכרוך במיון של הודעות ובניסיונות אפקטיביים יותר או פחות לצאת
32 מרשימות תפוצה שאליהן נקלע שלא על-פי הסכמה מראש. יפים לכאן דבריו של כבוד השופט
33 פוגלמן בעניין חזני הנ"ל:

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-10-34401 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

1 האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה? בעניין
2 גלסברג השיב חברי השופט א' רובינשטיין לשאלה זו בשלילה בכל הנוגע לעצם החבות,
3 אך קבע כי ניתן להתחשב בעובדה שהשולח כלל בהודעות ששלח אפשרות להסיר את
4 כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה כשיקול להפחתת סכום הפיצוי (שם, בפסקה י"ג).
5 אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק לעניין עצם החבות בפיצוי,
6 אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול
7 להפחתת סכום הפיצוי. משמעותה האפשרית של קביעה אחרת היא תמרוץ משלוח דברי
8 פרסומת בניגוד לחוק: מצד אחד, השולח ידע ששיעור הפיצוי שייפסק לחובתו יופחת
9 מראש משום שכלל "אפשרות הסרה" והדבר עשוי להפוך את משלוח הודעות הפרסומת
10 למשתלם עבורו; ומצד שני, הסכום המופחת עלול לגרום לכך שהגשת תביעה בגין
11 הודעות בודדות תהא לא כדאית משום שהפיצוי שייפסק בגינה יהיה מלכתחילה מופחת.
12 אין אף מקום לתמרץ את הנמענים לבצע opt-out ולשאת בעלויות הכרוכות בכך,
13 משנדחה מודל זה על ידי המחוקק. לכך יש להוסיף כי במצב כזה הנמען אינו יודע אם
14 ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר את עצמו הוא עלול לחשוף את
15 עצמו לסיכון של הידבקות בוירוס ולנזק נוסף. בצד האמור, אין צריך לומר, כי שיקול
16 הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו.

17
18 10. אולם בענייננו, התובע לא שקט על שמריו. התובע צירף לכתב התביעה הודעות ששיגר
19 לכתובת שממנה נשלחו דברי הפרסומת, הודעות אשר בהן ביקש להסירו מרשימת התפוצה. הנתבעת
20 ציינה לעניין זה כי "דבר ידוע הוא שהודעות אלו נשלחות מתיבת דואר אלקטרוני לא פעילה", ועוד
21 הוסיפה כי "התובע היה צריך להסיק כי ישנה תקלה טכנית כלשהי אשר בגינה הודעותיו לא מגיעות
22 למענן ולפנות לשירות הלקוחות אם באמצעות דואר אלקטרוני או ביצוע שיחה" (סעיף 8.4 לכתב
23 ההגנה). ניתנת האמת להיאמר, כי מתגובה זו של הנתבעת לא ברור אם מדובר היה מלכתחילה
24 בכתובת דואר אלקטרוני שלא נועדה למשלוח הודעות חזרה, או שמא מדובר ב"תקלה טכנית
25 כלשהי". בפועל, הטענה בדבר "תקלה טכנית כלשהי" לא הוכחה, ולא מצאתי כי נרשם במקום
26 כלשהו שאין לחזור לכתובת שממנה שוגרו ההודעות; אף לא מצאתי בחומר שלפניי אינדיקציה לכך
27 שהנתבעת כללה בהודעות הפרסומת "כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן
28 הודעת סירוב" – לשון סעיף 30א(ה) לחוק.

29
30 11. הצדדים התייחסו גם לניסיונותיו הנטענים של התובע להסיר את עצמו מרשימת התפוצה
31 באמצעות "אפשרות הסרה" שנכללה בהודעות הפרסום עצמן. כך, בהודעות הפרסום של הנתבעת
32 נכתב:

33 "If you wish to unsubscribe from our e-mail list, please [click here](#)"

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 34401-10-14 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

- 1
2 התובע, להבנתי, לחץ על הקישור במטרה להסיר את עצמו מרשימת הדיוור הישיר. עם
3 הלחיצה נכנס למסך נוסף שבכותרתו נכתב E-newsletter unsubscribe, ולמטה נרשמה כתובת
4 המייל של הנמען ומשפט בזו הלשון: "I wish to receive by e-mail offers, benefits and
5 informations from Club Med". מתחת למשפט זה (שנכתב באותיות מזעריות) מופיעים שני
6 לחצנים לסימון: Yes ו- No.
7
8 12. התובע צירף שני מסמכים שמהם עולה כי פעמיים סימן Yes. הנתבעת מבקשת להיתלות
9 בכך וגורסת כי התובע הסכים לקבלת דברי פרסומת. לעומת זאת, התובע טוען כי אפשרות הסרה זו
10 איננה אלא הטעיה. בחנתי את טענות בעלי הדין, ועמדתי היא כי צודק התובע בכך שהנתבעת אינה
11 יכולה להיבנות מאישורים אלה כדי להצדיק משלוח דברי פרסומת. כאמור, מלכתחילה שיגרה
12 הנתבעת לתובע הודעות אף שאין בידה כל אישור או הוכחה כי הוא הסכים לכך. בכך הפרה את
13 הוראות הדין. התובע לא היה חייב, למצער במישור האחריות, להקטין את נזקו באמצעות נקיטת
14 פעולות להסרת שמו מרשימת התפוצה, אך בפועל התובע לחץ על הקישור שהעמידה הנתבעת,
15 כביכול, לטובת נמענים החפצים להסיר את עצמם מרשימת הדיוור. נמען סביר הלוחץ על הקישור
16 ורואה לנגד עיניו באותיות גדולות את התיבות E-newsletter unsubscribe, ולמטה שני לחצנים
17 "כן" ו"לא", עשוי בהחלט ללחוץ על "כן" מתוך מחשבה שבכך יסיר את עצמו מרשימת התפוצה.
18 לשיטתי, יש קושי לא מבוטל במצב שבו נמען הלוחץ על קישור להסרת פרטיו מרשימת דיוור, מוצא
19 את עצמו מאשר את המשך משלוח דברי הדואר, זאת על-יסוד משפט הכתוב באנגלית באותיות
20 זעירות.
21
22 13. ודוק: הנתבעת מציינת כי "ההסרה בה נעשה שימוש אינה הסרה מרשימת התפוצה לקבלת
23 הודעות על מבצעים (E-mail list) אלא הסרה מעלות אלקטרוני (E-newsletter)". אלא שהבחנה זו
24 אינה ברורה, וודאי לא לנמען-מן-היישוב. אזכיר: ככל שעולה מן החומר שלפניי, התובע הגיע למסך
25 האמור על-ידי לחיצה על הקישור "If you wish to unsubscribe from our e-mail list, please
26 [click here](#)" (ראו הסברו של התובע לפעולות שביצע בסעיף 4 לכתב התשובה; הנתבעת לא הציגה כל
27 קישור אחר למסך הסרה אחר). כלומר, על פניו מדובר בהזמנה ברורה לנמען להסיר את עצמו
28 מרשימת ה-e-mail.
29
30 14. במאמר מוסגר אוסיף כי בכתב התשובה ציין התובע כי בפעם הראשונה שהשתמש
31 באפשרות ההסרה (ב-30.5.2013) וסימן Yes במסך ההסרה, הוא נכנס שוב לאחר כמה דקות וסימן
32 No, אך גם זה לא הועיל (ואכן מצורף לכתב התשובה מסמך עם הסימון No משעה 16:25, כאשר

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-10-34401 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

- 1 המסמך שבו מסומן הלחצן Yes הוא מהשעה 19:16). איני רואה צורך להרחיב בעניין זה משום
2 שבכל מקרה, כפי שהוסבר לעיל, איני סבור שאפשר לראות בפעולות שביצע התובע ב"דף ההסרה"
3 משום אסמכתא למתן הסכמה להיכלל ברשימת התפוצה של הודעות פרסומת ב-E-mail.
4
5 15. לאור כל האמור, באתי לכלל מסקנה כי על הנתבעת לפצות את התובע בגין משלוח
6 ההודעות.
7
8 16. מכאן – לשיעור הפיצוי. אמות המידה לקביעת הפיצוי ללא הוכחת נזק בגין שיגור דבר
9 פרסומת בניגוד לחוק נקובים בסעיף 30א(1) לחוק, והפסיקה עסקה בנושא זה לא פעם (ראו עניין
10 חזני הנ"ל; ראו גם רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014)). כאמור, הפיצוי
11 המקסימאלי ללא הוכחת נזק הוא 1,000 ₪ בגין כל הודעה שקיבל הנמען (סעיף 30א(1) לחוק), אך
12 כמובן מדובר בתקרה ולבית המשפט מסור שיקול הדעת בקביעת הסכום הראוי בכל מקרה ומקרה.
13 בהפעלת שיקול הדעת יתחשב בית המשפט, לפי מצוות החוק, בין היתר, באכיפת החוק והרתעה
14 מפני הפרתו, בעידוד הנמען לממש את זכויותיו ובהיקף ההפרה (סעיף 30א(3) לחוק). ודוק: שיעור
15 הנזק שנגרם בשל ההפרה אינו רלוונטי לפיצוי, ותכלית הפיצוי אינה הטבת נזק שהוסב לתובע –
16 "השבת מצבו לקדמותו" – כי אם עידוד הגשת תביעות, קידום אכיפתו של החוק ויצירת ההרתעה
17 המבוקשת.
18
19 17. עוד אציין, כי בפסק-דינו של כבוד השופט פוגלמן בעניין חזני הנ"ל נפסק כי לשם קביעת
20 שיעור הפיצוי יש להביא בחשבון שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון עניינו נסיבות ביצוע ההפרה
21 (ובכלל זה מספר דברי הפרסומת ששוגרו לתובע), והסוג האחר עניינו השאיפה לעודד הגשת תביעות
22 יעילות (כשבהקשר זה יש לשקלל גם את סכום ההוצאות, באופן שהסכום הכולל יהפוך את התביעה
23 לכדאית). להשלמת התמונה אפנה ל"שורה התחתונה" בעניין חזני – כפי שהגדירה כבוד השופט
24 עמית – אשר לפיה "מתן האפשרות להסרה מרשימת התפוצה, היא כשלעצמה, אינה מחייבת
25 הקטנת הפיצוי, אך רשאי בית המשפט להתחשב בעובדה זו במכלול השיקולים" (שם, פס' 2 לפסק-
26 דינו).
27
28 18. מן הכלל אל הפרט: התובע צירף לכתב התביעה 19 הודעות (אציין כי בכתב התביעה הטעים
29 התובע שהיו פרסומות נוספות אשר נמחקו במרוצת החודשים. ברי כי אין מקום להתחשב בהודעות
30 שלא צורפו לתביעה, ככל שהיו; כמו-כן, בדיון הציג התובע הודעת פרסומת נוספת, אך זאת ללא
31 נימוק מבורר מדוע המסמך לא צורף קודם לכן). מדובר אפוא בהפרה בהיקף לא מבוטל, וממילא
32 בהטרדה שאין להקל בה ראש. הנתבעת טוענת כי התובע פעל בחוסר תום-לב ולא עשה דבר כדי
33 להקטין את נזקו, אך אין בידי לקבל טענה זו והנימוקים לכך מפורטים לעיל. עם זאת, יש להדגיש כי
34 הסכום של 1,000 ₪ לכל הודעה, שנקבע בחוק, הוא בגדר תקרה, ואף כי מספר ההודעות ששוגרו

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 34401-10-14 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

1 תוחם את הרף העליון של הפיצוי ובהחלט מהווה שיקול רלוונטי בשומת הפיצוי, חובה על בית
2 המשפט לוודא כי הפיצוי לא יהא מעבר לנדרש כדי להשיג את מטרות החוק. יפים לעניין זה דבריו
3 של כבוד השופט פוגלמן בעניין חזני הנ"ל:

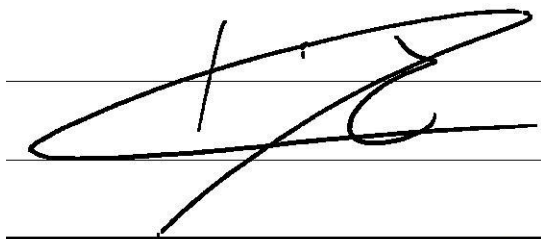
4
5 "חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית
6 המשפט רשאי לפסוק... אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו
7 לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם
8 שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה
9 אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע
10 במלוא הסכום (1000 ₪) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך
11 גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה
12 יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (שם, פס' 10 לפסק-הדין).

13
14 19. עוד יצוין, כי התובע עותר לקבלת פיצוי בגין ראשי נזק נוספים כגון "פיצוי לדוגמא"
15 ו"עוגמת נפש", אך איני רואה כל הצדקה לפסיקת הסכומים המבוקשים מעבר לפיצוי מכוח סעיף
16 30א(י) לחוק, שהוא עצמו – כזכור – פיצוי ללא הוכחת נזק.

17
18 20. סוף דבר, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, החלטתי לפסוק לתובע
19 פיצוי בסך של 10,000 ₪ כולל הוצאות משפט. סכום זה ישולם תוך 30 ימים מעת המצאת פסק-
20 הדין, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק-הדין ועד התשלום בפועל.

21
22 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 ימים.

23
24
25 ניתן היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

26

27 ד"ר גיא שני, שופט

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 34401-10-14 יחיד נ' לה קלוב מדיטראנה ישראל בעמ

תיק חיצוני:

1